

42. Kazanów

Miejscowość datowana na rok 1566 założona za przywilejem króla **Zygmunta Augusta** przez **Marcin Kazanowskiego** - hetmana polnego koronnego. Na podstawie

królewskiego dokumentu miastu zostaje nadane prawo niemieckie, zezwala się na założenie niektórych cechów, zwłaszcza szewskiego, daje prawo urządzania trzech jarmarków w roku oraz targów sobotnich, a także zwalnia się mieszczan od płacenia podatków na 20 lat. Po Marcinie Kazanowskim miasteczko jest dziedziczone przez jego potomków, dla których jest ono rodową siedzibą. Tak dzieje się przez około 100 lat, do czasu gdy Aleksandra Kazanowska, wychodzi za mąż w roku 1647 za **Mikołaja Głogowskiego** i wnosi Kazanów w posagu. W lutym 1656 r. przez Kazanów przechodzi wraz ze swymi wojskami król szwedzki **Karol Gustaw**, którzy mordują mieszczan, palą i grabią miasto. W celu zapobieżenia upadłości miasta na skutek tych wydarzeń, **dziedzice Kazanowa**: Aleksandra i Mikołaj Głogowscy **sprowadzają** do miasteczka **Żydów**. Chcąc dać przykład, że wszystko można odbudować, w roku 1673 wznoszą nowy kościół pod wezwaniem Przemienienia Pańskiego i św. Mikołaja. Dzięki ich staraniom w 1680 roku zostaje utworzona kazanowska parafia. Ich pracę kontynuuje kolejny dziedzic miasta **Remigiusz Strzałkowski**, starosta lityński. w 1683 r. otrzymał od króla Jana III Sobieskiego przywilej na założenie wszystkich cechów w Kazanowie. Dzięki temu następuje ponowny rozwój Kazanowa. Kolejnym właścicielem Kazanowa jest **Stanisław Chomętowski** – marszałek króla Augusta II i wojewoda mazowiecki. Po nim miasteczko przechodzi w ręce rodziny **Giebułtowskich**, do których należą między innymi Wielgie, Marianki i Nowy Dwór. Następnie Kazanów należy do starosty stężyckiego **Andrzeja Tarty**. Pod koniec XVIII wieku Kazanów staje się własnością łowczego stężyckiego **Jana Kantego Dunina Wąsowicza**. W roku 1790 w

Kazanowie ukończono pracę nad nowym, murowanym kościołem, który został wybudowany z jego fundacji. Kolejnymi właścicielami Kazanowa byli: **Józef Kazimierz Chocieszewski, Piotr Nowosielski, Kajetan Kochanowski, Leopold Domański i Alfons Skarżyński**. W roku 1868 zgodnie z zarządzeniem Gubernatora Radomskiego Kazanów traci prawa miejskie, staje się osadą. Od tej pory znacznie podupada gospodarczo. Dnia 1 września 1939 roku wybucha II wojna światowa, a Niemcy wkraczają do Kazanowa 8 września. Pomimo przegranej Kampanii Wrześniowej nie wszyscy składają broń. Od pierwszych dni okupacji w okolicach Kazanowa rodzi się konspiracja. W samym Kazanowie działały dwie organizacje konspiracyjne. Pierwszą z nich była Armia Krajowa, drugą - Bataliony Chłopskie. W 1941 roku zgrupowanie BCh "Ośka" powołało placówkę Miechów-Kazanów, której dowódcą był wrześniowy ułan **Mieczysław Szczepanowski "Zorza"**.